

vání hostinské živnosti na podsudnický způsob, nýbrž šlo o komerční stránku pivovarského podniku, totiž o dodávání piva hostinským za účelem dalšího zcizení.

Čís. 4871.

Nebyl-li za dočasně nepřítomného člena obecního zastupitelstva v Čechách povolán do schůze náhradník, jest neplatným usnesení obecního zastupitelstva, jímž byla uzavřena zápůjčka za účelem úpisu válečné půjčky.

(Rozh. ze dne 1. dubna 1925, Rv I 408/25.)

Žalobě banky, již domáhala se na obci v Čechách zaplacení zápůjčky, uzavřené za účelem úpisu válečné půjčky, o b a n i ž š í s o u d y vyhověly. N e j v y š š í s o u d žalobu zamítl.

D ů v o d y:

Odvolační soud posoudil věc nesprávně po stránce právní. Nejvyšší soud trvá na svém plenárním usnesení ze dne 4. listopadu 1924, čís. pres. 865/24 čís. sb. 4321, jímž vyslovil, že závazek obce, převzatý neb osvědčený dluhopisem, vykazujícím náležitosti Šu 55 obecního zřízení (pro Čechy), jest neplatným, nestalo-li se usnesení obecního výboru (zastupitelstva), v něm připomenuté platně dle předpisů obecního zřízení. Toto plenární usnesení je stranám známo, ježto se ho dovolávají. Důsledkem tohoto právního názoru uvažoval nejvyšší soud jedině o tom, zda došlo dne 22. května 1916 k platnému usnesení výboru žalované obce. Pro posouzení této otázky postačí zjištění soudu prvé stolice převzaté zajisté i odvolacím soudem, že ke schůzi obecního výboru konané dne 22. května 1916, nebyl za nepřítomného člena R-a pozván první náhradník František K., a že tím byl porušen donucovací předpis Šu 42 obecn. zřiz. Tento § odepírá v odstavci třetím platnost usnesení, k němuž nebyli pozváni všichni členové výboru (zastupitelstva). Člen výboru R. dlel tehdy dočasně mimo obec, měl proto podle §§ 22 a 23 obecn. zřiz. podle znění jich plativšího ještě roku 1916 pozván býti do schůze náhradník, jenž v příslušném sboru voličském obdržel nejvíce hlasů, a tím byl podle zjištění soudu prvé stolice první náhradník K. Opomenutím tohoto pozvání porušen byl onen donucovací předpis zákonný, a má porušení to za následek neplatnost usnesení, na jehož základě vydán byl dluhopis, z něhož dovozuje se žalobní nárok. Tato neplatnost nemohla býti napravena ani tvrzením protokolu, sepsaného o schůzi, že byli přítomni všichni zástupci obce, ani sdělením ze dne 22. května 1916, podle něhož stalo se usnesení o úpisu řádně. Tím nebyl založen závazek obce, ježto nedošlo k platnému projevu její vůle, a tím také ne k platné smlouvě.

Čís. 4872.

Jde o rozepru rozsouzenou, uvedl-li dlužník v žalobě dle Šu 35 ex. ř. totéž, co uvedl již ve stížnosti do usnesení povolujícího exekuci, o níž bylo právoplatně rozhodnuto.

(Rozh. ze dne 1. dubna 1925, Rv I 427/25.)